

46 (1998) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1999 Nr. 7

A. TITEL

*Verdrag inzake bevordering en wederzijdse bescherming van
investeringsen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Chili, met Protocol;
Santiago, 30 november 1998*

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Chili inzake bevordering en wederzijdse bescherming van
investeringen**

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Chili, hierna te noemen de Verdragsluitende Partijen,

Geleid door de wens de vriendschappelijke betrekkingen tussen beide landen verder te versterken en de economische betrekkingen tussen hen uit te breiden en te intensiveren, wat betreft investeringen door de onderdanen van de ene Verdragsluitende Partij op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, met name wat betreft de overmaking van kapitaal,

In het besef dat overeenstemming over de aan dergelijke buitenlandse investeringen toe te kennen behandeling het kapitaalverkeer en de overdracht van technologie tussen, alsmede de economische ontwikkeling van de Verdragsluitende Partijen zal stimuleren, en dat een eerlijke en rechtvaardige behandeling van investeringen wenselijk is,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag:

- a. wordt onder de term „investeringen” mede verstaan, alle soorten vermogensbestanddelen of daaraan gerelateerde rechten en in het bijzonder, doch niet uitsluitend:
 - i. roerende en onroerende zaken, alsmede andere zakelijke rechten met betrekking tot alle soorten vermogensbestanddelen;
 - ii. rechten ontleend aan aandelen, obligaties en andere soorten belangen in ondernemingen en joint ventures;
 - iii. aanspraken op geld, op andere vermogensbestanddelen of op iedere prestatie die economische waarde heeft;
 - iv. intellectuele en industriële eigendomsrechten, met inbegrip van auteursrechten, industriële eigendomsrechten, technische werkwijzen, goodwill en know-how;
 - v. rechten verleend krachtens het publiekrecht of bij overeenkomst, met inbegrip van rechten tot het opsporen, exploreren, ontginnen en winnen van natuurlijke rijkdommen;
- b. wordt onder de term „onderdanen” met betrekking tot elk van de Verdragsluitende Partijen mede verstaan de volgende onderdanen die

investeringen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij hebben gedaan in overeenstemming met het onderhavige Verdrag:

- i. natuurlijke personen die ingevolge het recht van de Verdragsluitende Partij zijn nationaliteit hebben;
 - ii. onverminderd het bepaalde onder iii hierna, rechtspersonen die zijn opgericht krachtens het recht van die Verdragsluitende Partij en die zijn gevestigd en feitelijke economische activiteiten verrichten op het grondgebied van diezelfde Verdragsluitende Partij;
 - iii. rechtspersonen die zijn opgericht krachtens het recht van enig land, die daadwerkelijk onder toezicht staan van natuurlijke personen van die Verdragsluitende Partij of van rechtspersonen die zijn gevestigd en feitelijke economische activiteiten verrichten op het grondgebied van die Verdragsluitende Partij.
- c. wordt onder de term „grondgebied” verstaan:
het grondgebied van de betrokken Verdragsluitende Partij en alle aan de territoriale zee grenzende gebieden die, krachtens het recht van de betrokken Verdragsluitende Partij en overeenkomstig het internationale recht, tot de exclusieve economische zone of het continentaal plat van de betrokken Verdragsluitende Partij behoren, en waarin deze Verdragsluitende Partij rechtsmacht of soevereine rechten uitoefent.

Artikel 2

Bevordering en toelating van investeringen

Elke Verdragsluitende Partij bevordert, binnen het kader van haar wetten en voorschriften en conform haar algemene beleid op het gebied van buitenlandse investeringen, de economische samenwerking door middel van de bescherming op haar grondgebied van investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij. Met inachtneming van het recht van elke Verdragsluitende Partij de door haar wetten of voorschriften verleende bevoegdheden uit te oefenen, staat elke Verdragsluitende Partij dergelijke investeringen toe.

Artikel 3

Behandeling van investeringen

1. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt een eerlijke en rechtvaardige behandeling van de investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij en belemmert niet, door onredelijke of discriminatoire maatregelen, de werking, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vervreemding daarvan door deze onderdanen. Elke Verdragsluitende Partij kent aan die investeringen volledige zekerheid en bescherming toe.

2. In het bijzonder kent elke Verdragsluitende Partij aan die investeringen een behandeling toe die in ieder geval niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan investeringen van haar eigen onderdanen of aan investeringen van onderdanen van een derde staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken onderdaan.

3. Indien een Verdragsluitende Partij onderdanen van een derde staat bijzondere voordelen heeft toegekend uit hoofde van overeenkomsten tot oprichting van een vrijhandelsakkoord, een douane-unie, een economische unie, een gemeenschappelijke markt, een monetaire unie of soortgelijke instelling, dan wel op grond van interim-overeenkomsten die tot zodanige unies of instellingen leiden, is die Verdragsluitende Partij niet verplicht zodanige voordelen toe te kennen aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij.

4. Elke Verdragsluitende Partij komt alle verplichtingen na die zij is aangegaan met betrekking tot investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij.

5. Indien naast dit Verdrag de wettelijke bepalingen van één van beide Verdragsluitende Partijen of verplichtingen krachtens internationaal recht die thans tussen de Verdragsluitende Partijen bestaan of op een later tijdstip onderling worden aangegaan, een algemene of bijzondere regeling bevatten op grond waarvan investeringen door onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij aanspraak kunnen maken op een behandeling die gunstiger is dan in dit Verdrag is voorzien, heeft een dergelijke regeling, in zoverre zij gunstiger is, voorrang boven dit Verdrag.

Artikel 4

Belasting

Met betrekking tot belastingen, heffingen, lasten en verminderingen en vrijstellingen van belasting kent iedere Verdragsluitende Partij aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij die zich op haar grondgebied met economische activiteiten bezighouden, een behandeling toe die niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan haar eigen onderdanen of aan die van een derde staat die zich in dezelfde omstandigheden bevinden, naar gelang van welke het gunstigst is voor de betrokken onderdanen. Hierbij wordt evenwel geen rekening gehouden met bijzondere belastingvoordelen door die Partij toegekend:

- a. krachtens een verdrag ter vermijding van dubbele belasting; of
- b. uit hoofde van haar deelneming aan een douane-unie, economische unie of soortgelijke instelling; of
- c. op basis van wederkerigheid met een derde staat.

Artikel 5

Vrije overmaking

1. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt dat betalingen die verband houden met een investering kunnen worden overgemaakt. De overmakingen geschieden in vrij inwisselbare valuta, zonder vertraging. Deze overmakingen omvatten in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

- a. winsten, interesten, dividenden en andere lopende inkomsten;
- b. gelden nodig voor het verwerven van grondstoffen of hulpmaterialen, halffabrikaten of eindproducten,
- c. gelden nodig voor de ontwikkeling van een investering;
- d. gelden voor de terugbetaling van leningen die naar behoren zijn gesloten en goedgekeurd overeenkomstig het recht van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan dat op het moment van de opstelling van de leenovereenkomst van toepassing was;
- e. royalty's of honoraria;
- f. salarissen en honoraria van natuurlijke personen uit arbeid en diensten verkregen in verband met een investering;
- g. de opbrengsten van de verkoop of liquidatie van de investering;
- h. betalingen uit hoofde van artikel 7.

2. De overmakingen geschieden tegen de commerciële koers die op de datum van overmakingen volgens de geldende wisselvoorschriften van toepassing is.

Artikel 6

Onteigening en schadeloosstelling

Geen der Verdragsluitende Partijen neemt maatregelen waardoor direct of indirect aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij hun investeringen worden ontnomen, tenzij aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. de maatregelen worden genomen in het algemeen of nationaal belang en met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang;
- b. de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met enige verdragen die de Verdragsluitende Partij die deze maatregelen neemt, is aangegaan;
- c. de maatregelen gaan vergezeld van een regeling voor de betaling van een billijke schadeloosstelling. Deze schadeloosstelling vertegenwoordigt de werkelijke waarde van de getroffen investeringen, dient rente te omvatten tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van onteigening tot de datum van betaling en dient, wil zij doeltreffend zijn voor de gerechtigden, zonder vertraging te worden betaald en te kunnen worden overgemaakt naar het door de betrokken gerechtigden aangewezen land en in een door de gerechtigden aanvaarde vrij inwisselbare valuta.

Artikel 7

Schadeloosstelling voor verliezen

Aan onderdanen van een Verdragsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand, opstand, oproer of ongeregelde- den, wordt door de laatstgenoemde Verdragsluitende Partij wat restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, geen minder gunstige behandeling toegekend dan die welke die Verdragsluitende Partij toekent aan haar eigen onderdanen of aan onderdanen van een derde staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken onderdanen.

Artikel 8

Subrogatie

1. Indien de investeringen van een onderdaan van de ene Verdragsluitende Partij verzekerd zijn tegen niet-commerciële risico's krachtens een bij wet, voorschrift of overheidscontract ingesteld stelsel, wordt de subrogatie van de verzekeraar of de herverzekeraar of de door de ene Verdragsluitende Partij aangewezen instantie in de rechten van de bedoelde onderdaan, ingevolge de voorwaarden van deze verzekering of krachtens een andere toegekende schadeloosstelling, door de andere Verdragsluitende Partij erkend.

2. Wanneer een Verdragsluitende Partij een betaling heeft gedaan aan haar onderdaan en uit hoofde daarvan diens rechten en vorderingen heeft overgenomen, oefent die onderdaan die rechten en vorderingen jegens de andere Verdragsluitende Partij niet uit zonder de uitdrukkelijke toestemming van eerstgenoemde Verdragsluitende Partij.

Artikel 9

Beslechting van geschillen tussen de Verdragsluitende Partij en een onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij

1. Juridische geschillen tussen een Verdragsluitende Partij en een onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij met betrekking tot een investering van laatstgenoemde op het grondgebied van eerstgenoemde worden, voor zover mogelijk, in der minne geschikt.

2. Indien over een dergelijk geschil geen overeenstemming wordt bereikt overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel binnen een periode van drie maanden na de datum waarop een partij bij het geschil om minnelijke schikking heeft verzocht, wordt het geschil op

verzoek van de betrokken onderdaan onderworpen aan hetzij de gerechtelijke procedures waarin de nationale wetgeving van de Verdragssluitende Partij op het grondgebied waarvan de investering is gedaan voorziet, hetzij internationale arbitrage.

3. Indien het meningsverschil is voorgelegd aan het bevoegde rechtscollege van de Verdragssluitende Partij op het grondgebied waarvan de investering is gedaan, mag verwijzing naar het internationale scheidsrecht alleen plaatsvinden binnen dertig dagen na de datum waarop het antwoord op de eis bekend is gemaakt, of, indien het bevoegde rechtscollege geen definitieve beslissing in de zaak heeft genomen, binnen een termijn van achttien maanden na de datum waarop de eis bekend is gemaakt. Elke Verdragssluitende Partij kan echter een gunstigere behandeling bieden.

4. Ingeval het geschil wordt verwezen naar internationale arbitrage overeenkomstig het bepaalde in dit artikel, geeft elke Verdragssluitende Partij hierbij toestemming voor voorlegging van het geschil aan het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen ter beslechting door arbitrage krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington werd opgesteld voor ondertekening. Een rechtspersoon die onderdaan is van de ene Verdragssluitende Partij en die, voordat een dergelijk geschil ontstaat, onder toezicht staat van onderdanen van de andere Verdragssluitende Partij, wordt in overeenstemming met artikel 25, tweede lid, letter b, van het Verdrag voor de toepassing van het Verdrag behandeld als een onderdaan van de andere Verdragssluitende Partij.

5. Geen van de Verdragssluitende Partijen biedt diplomatieke bescherming of stelt een internationale vordering in met betrekking tot een geschil ten aanzien waarvan een van zijn onderdanen en de andere Verdragssluitende Partij onderwerping aan gerechtelijke procedures of arbitrage krachtens dit artikel zijn overeengekomen of dat zij hebben onderworpen aan gerechtelijke procedures of arbitrage krachtens dit artikel, tenzij:

a. eerstgenoemde Verdragssluitende Partij heeft verzuimd zich neer te leggen bij en te voldoen aan de uitspraak die in een dergelijk geschil is gedaan; of

b. de secretaris-generaal van het Internationale Centrum voor de Beslechting van Investeringsgeschillen, of een door dit Centrum opgericht scheidsgerecht besluit dat het geschil niet binnen de competentie van het Centrum valt.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder diplomatieke bescherming niet begrepen informele diplomatieke uitwisselingen met als enige doel de bevordering van de beslechting van het geschil.

Artikel 10

Toepassingsgebied

Het onderhavige Verdrag is van toepassing op investeringen op het grondgebied van de ene Verdragsluitende Partij die, vóór of na de inwerkingtreding, worden gedaan door onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van eerstgenoemde Verdragsluitende Partij, die van kracht waren op het moment dat de investeringen werden gedaan. Het is echter niet van toepassing op strijdigheden of geschillen die voor zijn inwerkingtreding zijn gerezen of op geschillen die direct verband houden met gebeurtenissen die voor zijn in werkingtreding hebben plaatsgehad.

Artikel 11

Overleg

Elk van beide Verdragsluitende Partijen kan aan de andere Partij voorstellen overleg te plegen over een kwestie betreffende de uitlegging of toepassing van dit Verdrag. Laatstgenoemde Partij neemt dit voorstel in welwillende overweging en biedt passende gelegenheid voor een dergelijk overleg.

Artikel 12

Beslechting van geschillen tussen de Verdragsluitende Partijen

1. Enig geschil tussen de Verdragsluitende Partijen betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag dat niet binnen een redelijke termijn langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt, tenzij de Partijen anders zijn overeengekomen, op verzoek van één van beide Partijen voorgelegd aan een uit drie leden samengesteld scheidsgerecht. Elke Partij benoemt één scheidsman en de twee aldus benoemde scheidslieden benoemen tezamen een derde scheidsman, die onderdaan dient te zijn van een derde land dat diplomatieke relaties onderhoudt met beide Verdragsluitende Partijen, als hun voorzitter.

2. Indien één van beide Partijen verzuimt haar scheidsman te benoemen en indien zij binnen twee maanden geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de andere Partij tot deze benoeming over te gaan, kan de laatstgenoemde Partij de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

3. Indien de beide scheidslieden binnen twee maanden na hun benoeming geen overeenstemming kunnen bereiken over de keuze van de derde scheidsman, kan elk der Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

4. Indien in de in het tweede en derde lid van dit artikel bedoelde gevallen de President van het Internationale Gerechtshof verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van één van beide Verdragsluitende Partijen, wordt de Vice-President verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de Vice-President verhinderd is de genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van één van beide Partijen, wordt het lid van het Gerechtshof dat de hoogste anciënniteit heeft, beschikbaar is en geen onderdaan is van één der Partijen, verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten.

5. Het scheidsgerecht beslist op basis van eerbiediging van het recht, de bepalingen in dit Verdrag, de beginselen van internationaal recht inzake dit onderwerp en de algemene door de Verdragsluitende Partijen erkende rechtsbeginselen. Alvorens uitspraak te doen, kan het scheidsgerecht in elk stadium van het geding een minnelijke schikking van het geschil aan de Partijen voorstellen. De voorgaande bepalingen doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van het scheidsgerecht tot een regeling van het geschil ex aequo et bono te besluiten, indien de Partijen dit overeenkomen.

6. Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten van de respectieve scheidsman en die van haar vertegenwoordiging in de arbitrageprocedure. De kosten van de Voorzitter en de overige proceskosten worden door de Verdragsluitende Partijen in gelijke delen gedragen, tenzij anderszins is overeengekomen.

7. Tenzij de Partijen anders beslissen, stelt het scheidsgerecht zijn eigen procedure vast.

8. Het scheidsgerecht neemt zijn beslissing bij meerderheid van stemmen. Deze beslissing is onherroepelijk en bindend voor de Partijen.

Artikel 13

Territoriale toepassing

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is dit Verdrag van toepassing op het deel van het Rijk in Europa, de Nederlandse Antillen en Aruba, tenzij anders is bepaald in de in artikel 14, eerste lid, bedoelde mededeling.

Artikel 14

Slotbepalingen

1. Het voorliggende Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum waarop beide Verdragsluitende Partijen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat aan de daartoe in hun respectieve landen vereiste grondwettelijke procedures is voldaan.

2. Het Verdrag blijft van kracht voor een beginperiode van vijftien jaar en wordt daarna verlengd voor onbepaalde tijd, tenzij een van de Verdragsluitende Partijen het Verdrag langs diplomatieke weg schriftelijk opzegt met inachtneming van een termijn van een jaar.

3. Met betrekking tot investeringen die zijn gedaan vóór de datum van beëindiging van dit Verdrag, blijven de voorgaande artikelen van kracht gedurende een verdere periode van twintig jaar vanaf die datum.

4. Met inachtneming van de in het tweede lid van dit artikel genoemde termijn is het Koninkrijk der Nederlanden gerechtigd de toepassing van dit Verdrag ten aanzien van elk van de delen van het Koninkrijk afzonderlijk te beëindigen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN in twee originelen te Santiago op 30 november 1998 in de Spaanse, de Nederlandse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) GERRIT YBEMA

Voor de Republiek Chili

(w.g.) MARIANO FERNÁNDEZ AMUNÁTEGUI

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Chili inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen hebben de ondergetekende vertegenwoordigers van beide Verdragsluitende Partijen overeenstemming bereikt over de volgende bepalingen, die een integrerend deel van dit Verdrag vormen.

1. Ad artikel 1

a. In artikel 1, onder b, letter i, gedefinieerde natuurlijke personen die, op het moment dat hun investering wordt gedaan, gedurende meer dan vijf jaar hun verblijfplaats hebben op het grondgebied van de Republiek Chili, waarop hun investering is gedaan, kunnen alleen een beroep doen op de krachtens artikel 5 en 9 van dit Verdrag toegekende rechten indien hun investering een toestroom van kapitaal van buiten het desbetreffende grondgebied inhield.

b. Natuurlijke personen als gedefinieerd in artikel 1, onder b, letter i, van het Koninkrijk der Nederlanden die een investering houden op het grondgebied van de Republiek Chili via een in een derde staat gevestigde rechtspersoon (dat wil zeggen onderdanen in de betekenis van artikel 1, onder b, letter iii, van dit Verdrag) zijn niet gerechtigd een geschil te onderwerpen aan internationale arbitrage overeenkomstig het bepaalde van artikel 9 van dit Verdrag, tenzij die personen op het moment waarop hun investering werd gedaan op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden hun woonplaats hadden en deze daar sindsdien hebben gehad.

2. Ad artikel 5

a. De Republiek Chili behoudt zich het recht voor natuurlijke personen die haar nationaliteit bezitten met betrekking tot het onder f genoemde onderwerp uit te sluiten van het bepaalde van artikel 5.

b. Niettegenstaande het in artikel 5 bepaalde en zolang dit wordt voorzien in de wetgeving van de Republiek Chili die ten tijde van de ondertekening van het Verdrag van kracht is, behoudt de Republiek Chili zich het recht voor repatriëring van kapitaal pas toe te staan nadat een jaar is verstreken vanaf de datum waarop het door de onderdaan werd binnengebracht. Onderdanen van het Koninkrijk der Nederlanden worden in overmakingsaangelegenheden in geen geval minder gunstig behandeld dan onderdanen van een derde staat.

3. Ad artikel 9

Onverminderd de bepalingen van artikel 9 die zijn bedoeld voor de beslechting van geschillen tussen een Verdragsluitende Partij en een onderdaan of bedrijf van de andere Verdragsluitende Partij, zijn Chileense onderdanen of bedrijven die investeringen doen of hebben gedaan op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden gerechtigd een meningsverschil voor te leggen aan een scheidsgerecht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 werd ondertekend. Dit recht kan eveneens worden uitgeoefend indien onderdanen of bedrijven de strijdigheden eerder hebben verwezen naar bevoegde rechtscolleges in het Koninkrijk der Nederlanden, zelfs indien een beslissing in de onderhavige kwestie is genomen.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) GERRIT YBEMA

Voor de Republiek Chili

(w.g.) MARIANO FERNÁNDEZ AMUNÁTEGUI

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 14, eerste lid, in werking treden op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum waarop de Verdragsluitende Partijen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat aan hun grondwettelijke vereiste procedures is voldaan.

J. GEGEVENS

Van het op 18 maart 1965 te Washington tot stand gekomen Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, naar welk Verdrag in artikel 9 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1966, 152; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 126.

Het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen, naar welk Centrum eveneens in artikel 9 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is opgericht bij het hierboven genoemde Verdrag van 18 maart 1965.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationaal Gerechtshof, naar welk Hof wordt verwezen in artikel 12 van het Verdrag, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1971, 55 en is de herziene vertaling geplaatst in *Trb.* 1987, 114; zie ook *Trb.* 1997, 106.

Uitgegeven de *dertiende* januari 1999.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. J. VAN AARTSEN